

MC THẢO VÂN:

TÔI THẤY MÌNH LUÔN MAY MẮN!

HẸN GẶP THẢO VÂN VÀO NHỮNG NGÀY CUỐI NĂM THẬT KHÔNG DỄ. LỊCH LÀM VIỆC KÍN MÍT CỘNG VỚI CÔNG VIỆC GIA ĐÌNH, KHIẾN CHỊ PHẢI TRANH THỦ TỪNG PHÚT. NGHE GIỌNG CHỊ QUA ĐIỆN THOẠI: “EM THÔNG CẢM NHÉ. ÔNG NGOẠI NHÀ CHỊ VỪA PHẢI NHẬP VIỆN, CHỊ SẼ CỐ SẮP XẾP THỜI GIAN”, TÔI LẠI CẢM THẤY TRÂN TRỌNG HƠN NHỮNG CHIA SẺ VÀ THỜI GIAN MÀ CHỊ DÀNH CHO BẢN TIN ĐHQGHN.

Vừa là cán bộ ĐHQGHN, là MC, là giảng viên TT đào tạo MC Connect, lại vừa chăm sóc gia đình – quá nhiều trách nhiệm trên vai người phụ nữ với giọng nói lại chậm rãi từ tốn như luôn được thanh thoi, nhàn rồi này. Người nói chị ốm ốm quá, người khen chị mạnh mẽ can đảm, nhưng khi tâm sự với PV Bản tin ĐHQGHN về công việc, cuộc sống... không ít lần Thảo Vân cho rằng mình là người may mắn.

Công việc ở ĐHQGHN và công việc MC hỗ trợ lẫn nhau như thế nào? Có khi nào chị gặp tình huống phải cân nhắc giữa hai công việc không?

Đúng là hai công việc cũng hỗ trợ được nhiều cho nhau. Chẳng hạn khi ĐHQG HN tổ chức một sự kiện nào đó, tôi có thể dùng những quen biết của mình để xúc tiến công việc được thuận lợi hơn; hoặc khi làm MC bên ngoài, tôi cũng vận dụng được nhiều điều thu được từ công việc ở ĐHQGHN.

Cũng có lúc tôi phải cân nhắc chứ! Như khi được mời làm MC cho một chương trình nào đó ở ngoài, nhưng cũng hôm đó tôi có việc ở cơ quan (dù ngoài giờ), thì mình buộc phải suy nghĩ xem nên thế nào, và nói chung cuối cùng bao giờ tôi cũng quyết định chọn việc ở nơi mà tôi ăn lương hàng ngày. Tôi cũng may mắn luôn được các đồng nghiệp ở cơ quan tạo điều kiện để tham gia thêm công việc ở ngoài, vì thế, khi cần, là tôi ưu tiên số một cho cơ quan.

Được biết chị Tốt nghiệp ĐH Ngoại ngữ (ĐHQGHN) nhưng ra trường chị lại làm công tác Đoàn và theo đuổi nó đến hết tuổi Đoàn. Mối duyên gì đã đưa chị đến công tác Đoàn vậy?

Có lẽ đấy cũng là sự tình cờ chứ không hẳn là ý định ban đầu của tôi. Thời điểm tôi tốt nghiệp Đại học Khoa tiếng Nga, cũng không dễ kiếm việc vì tiếng Nga không còn được chuộng nữa. Cũng may khi đó trường lại đang thiếu cán bộ Đoàn. Nhờ việc tham gia các

hoạt động văn nghệ trong suốt thời sinh viên, nên được thầy Lâm Trung (khi ấy đang là Bí thư Đoàn trường) cho cơ hội thực tập làm cán bộ Đoàn ở Văn phòng Đoàn trường. Sau đó tôi được ký hợp đồng và rồi trở thành cán bộ Đoàn.

Khi đã chuyển sang công tác Công Đoàn, chị có còn tham gia vào các hoạt động của Đoàn Hội nữa không?

Hầu như không, trừ những hoạt động phối hợp, có lẽ vì tôi quá già so với các bạn Đoàn viên rồi!!!

Chị từng chia sẻ rằng thuở nhỏ ước mơ lớn lên sẽ trở thành một nhà báo và một lúc nào đó sẽ ngồi viết. Vì sao chị lại quyết định thi vào trường ĐH Sư phạm Ngoại ngữ? Và lúc nào đó ngồi viết sẽ là bao giờ?

Nhiều khi nghĩ lại tôi thấy cuộc đời tôi có nhiều thứ không phải do tôi muốn từ đầu mà có. Bạn thử hình dung, một cô bé mười mấy tuổi học cấp 3, nhà không có ai học đại học để định hướng cho mình.

Tôi cứ tự mình học hành thế thôi, và tôi vào đại học là vì được vào thẳng do tham gia thi học sinh giỏi toàn quốc, chứ cũng không phải do tôi chọn. Mà thực ra, ngày ấy có chọn cũng chỉ là a dua theo bạn thôi, bản thân mình tôi nghĩ chưa đủ hiểu biết rằng mình nên làm nghề gì thì phù hợp. Đây cũng là điều mà tôi nghĩ các bạn trẻ bây giờ cũng có thể mắc phải, dù các bạn có nhiều thông tin hơn, tự tin hơn, nhưng may mắn là bây giờ nếu các bạn học gì đó thấy không hợp các bạn có nhiều điều kiện và thuận lợi hơn để thay đổi, còn thời của tôi chuyện này rất khó.

Chị có thể chia sẻ với sinh viên ĐHQGHN một số kỉ niệm đáng nhớ thời sinh viên và thời gian công tác đoàn của chị không ạ?

Đến bây giờ tôi vẫn nghĩ tôi là người may mắn, vì tôi được làm rất nhiều việc trong thời sinh viên, đi nhiều nơi, như quần đảo Trường Sa, đảo Bạch Long Vĩ, hay toàn bộ biên giới phía Bắc và nhiều tỉnh phía Nam. Có phải ai cũng có được may mắn này đâu. Và kỷ niệm thì nhiều vô kể vì đây là khoảng thời gian tuyệt đẹp của tôi, khó mà lựa chọn để kể kỷ niệm nào.

Tiếp xúc nhiều với sinh viên, chị thấy suy nghĩ và cách hành động của SV ngày đó và bây giờ khác nhau thế nào?

Thảo Vân: Các bạn bây giờ tự tin, nhanh nhẹn, mạnh mẽ, làm chủ mình và biết nắm bắt cơ hội, nói chung không thụ động như thời của tôi.

Một bộ phận sinh viên nói riêng và người trẻ nói chung hiện nay cảm thấy bế tắc và khó cân bằng cuộc sống. Chị có thể chia sẻ những kinh nghiệm của chị khi định hướng cho tương lai và cách cân bằng cuộc sống?

Thực ra cũng khó khi cho rằng người này sẽ đạt kết quả tốt khi làm mọi điều giống hệt như người kia cho nên tôi chỉ có thể chia sẻ với các bạn rằng, cuộc sống dù khó khăn đến mấy chúng ta cũng sẽ vượt qua được, chỉ cần các bạn luôn tin rằng một ngày không xa các bạn sẽ nhớ lại những khó

khăn, bế tắc của hôm nay và sẽ mỉm cười “sao ngày ấy mình lại yếu đuối thế nhỉ!”

Cuộc sống có lẽ không phải lúc nào cũng suôn sẻ, nhưng hình như rất ít khi chị để lộ nỗi buồn?

Mình chưa bao giờ muốn chứng tỏ mình mạnh mẽ, và cũng không cố để làm điều đó, nhưng đúng là mình cũng không phải kiểu người luôn thể hiện sự buồn khổ ra ngoài, điều đó mình chỉ chia sẻ với những người rất thân thôi, bởi thực ra “chỉ có bạn mới giải quyết được vấn đề của bạn”.

Dự định cho kỳ nghỉ Tết cổ truyền năm nay và kế hoạch công việc/cuộc sống cho những năm tới của chị như thế nào?

Mình vẫn như mọi năm, gia đình sẽ ăn Tết ở đây với ông bà nội và về quê ngoại ở Lạng Sơn. Trong năm tới có thể cũng có nhiều công việc hơn nhưng vì chưa thực hiện nên mình không nói được nhiều.

Cảm ơn chị. Chúc chị sẽ hoàn thành tốt đẹp các dự định của mình.

Nhân dịp năm mới, qua Bản tin ĐHQG, tôi cũng xin gửi những lời chúc tốt đẹp nhất đến gia đình, đồng nghiệp và bạn đọc.

Mai Dương (thực hiện)

